

Swedish Translation

LYRICUS DISCOURSE 4

Universe Relationship

Lyricus Samtal 4

Universella Relationer

James, skaparen av WingMakers material, har översatt dessa samtal till de engelska originalversionerna. De är ett väsentligt inslag i den pedagogik som används av lärarna inom Lyricus Teaching Order där James är medlem. De görs här tillgängliga för första gången. Dessa samtal är dialoger mellan lärare och elev, nedtecknade på grund av sin goda inlärningseffekt, så att andra kan använda samma instruktioner.

Lärare: Så du vill uppleva Helhetens Navigatör. Har du beslutat hur?

Elev: Det är därför jag ville träffa dig. Jag tänkte, att du kunde instruera mig, ge mig en metod eller en teknik för att uppnå detta.

Lärare: Om jag kunde det, skulle då inte allt som finns här (ashramet) vara förlegat? Skulle inte hela din utbildning vila på dig själv? Skulle inte all din kontakt med människor vittra sönder till en existentiell resa i självinsikt?

Elev: Jag förstår inte.

Lärare: Du har inhämtat den inre och yttre kunskapen likt en bro utan mittdel, och den saknade mittsektionen består i din upplevelse av det som bekräftar att de två broändarna verkligen passar ihop, - att det finns ett sammanhang mellan de här världarna, - att bron har en funktion. Eller hur?

Elev: Ja.

Lärare: Om du i din upplevelse fann den här mittsektionen skulle bron bli färdigbyggd och du kunde obesvärat och obehindrat vandra mellan de inre och yttre världarna. Sedan skulle du vilja lära andra hur de skall bygga sina egna broar? Eller hur?

Elev: Precis så.

Lärare: Tror du att någon av de lärare som har levt på jorden har byggt den här bron och inte delat med sig om detta till andra?

Elev: Nej.

Lärare: Var finns då den där tekniken du pratar om? Är den så väl gömd att inte en enda av världens bästa lärare kan beskriva den, så att den blir en vettig metod?

Elev: Säger du att ingen har byggt den här bron?

Lärare: Nej. Jag säger, att ingen har velat bygga den här bron.

Elev: Varför har det då blivit en fix idé hos mig?

Lärare: Därför att du tror att den kan byggas med svar, med upplevelser och genom initiativ.

Elev: Och det kan den inte?

Lärare: Den kan inte byggas med mer än det går att bygga något som redan är byggt.

Elev: Vad menar du?

Lärare: Kan du bygga den här stenen? (Jag höll fram en sten som jag plockat upp från marken.)

Elev: Menar du, om jag kan bygga en exakt kopia?

Lärare: Nej, jag menar den här stenen?

Elev: Nej, den är redan byggd.

Lärare: Det är även din bro.

Elev: Okay... Jag förstår det här i teorin, men om du aldrig upplevt den, vad spelar det då för roll att den är byggd?

Lärare: Det beror på dig.

Elev: Beskriv exakt på vilket sätt?

Lärare: Ser du mera till det som finns eller till det som saknas?

Elev: Det vet jag inte... Jag är inte säker på vad du menar.

Lärare: Du har kunskap och disciplin. Du har intuition och insikt. Du har initiativ och är smart. Du har viljekraft och uthållighet. Betyder de här sakerna mer för dig än den medvetna upplevelsen av Helhetens Navigatör som du saknar?

Elev: Jag tror, att när jag upplever Helhetens Navigatör kommer det att överträffa allt det andra, eller det kommer att placera de här sakerna i någon sorts ordningsföljd och jag blir en bättre människa och därmed en bättre lärare.

Lärare: Men om du inte kan bygga en sak, hur lär du då ut hur det är uppbyggt?

Elev: Men då säger du, att jag redan har den här upplevelsen och det har även alla andra. Vi känner bara inte till den. Återigen inser jag detta i teorin, men det verkar som om en del verkligen har den här upplevelsen.

Lärare: Även i denna stund har du den här upplevelsen, precis som jag.

Elev: Jo, men du är troligen medveten om den, men det är inte jag.

Lärare: Nej, jag är medveten om oss. Jag är medveten om varthelst och vadhelst jag riktar min uppmärksamhet. Jag kan inte vända min uppmärksamhet mot Helhetens Navigatör därför att den har en energifrekvens, som ligger utanför det, som den här kroppen och det här sinnet kan uppfatta.

Elev: Så du säger, att Helhetens Navigatör eller den mänskliga själen är osynlig för våra mänskliga sinnen, det spelar ingen roll vad vi gör? Det finns ingen teknik, som gör det möjligt för oss att tona in till den, eller den till oss?

Lärare: Det är riktigt.

Elev: Så min önskan är ogrundad.

Lärare: Din önskan är naturlig och väl förankrad. Det är bara så, att den inte kommer att kulminera i den upplevelse du hoppas på.

Elev: Varför känner jag det då som om något viktigt saknas? Varför har jag då denna ständigt tjatande tro på att mina obesvarade frågor håller mig tillbaka från min rättmätiga väg.

Lärare: Som jag sa tidigare, din uppmärksamhet dras mot det som saknas, därför att du har bjudit in det omöjliga i din värld och idealiserat det, som andra före dig har delat med sig om av sin kunskap. Du tror, att stor kunskap enbart kan komma utifrån upplevelsen av de okända, gömda världarna där den mänskliga själen vistas, och utan den upplevelsen är du ur stånd att fullgöra det du lovat.

Elev: Men många av de största lärarna förmedlade sin vision av dessa inre världar och dimensioner i vilka Helhetens Navigatör är en del. Om inte jag kan utforska de här världarna på samma sätt som de, hur kan jag då hoppas på att kunna vidga dagens medvetande.

Lärare: Jag skall dela med mig av en hemlighet till dig. Det är inget jag gör med tillfredsställelse utan snarare utifrån en känsla av plikt. Redogörelserna från de andra världarna är iklädda samma klädnad som drömmar. Mystikerna, helgonen, till och med några av mänsklighetens största lärare levde i kroppar med samma begränsade uppfattningsförmåga som du och jag. Deras, ibland spektakulära, redogörelser från andra dimensioner och existensplan var subjektiva, icke kopierbara klara drömmar som återberättades som objektiva, praktfulla och strålande världar.

Elev: Säger du att mysticismens redogörelser är hopdiktade?

Lärare: Några är det. Några är misstolkningar av klara drömmar. Några är möten med de meta-dimensionella världarna (meta-dimensional worlds) i det framtida multiuniversumet (multiverse). Några är möten med utomjordingar. Några är medvetna bedrägerier. Vad jag vill säga är, att de som pratar högst om sina upplevelser av den mänskliga själen och om världarna i vilka den lever, ofta försöker glorifiera sig själva mer än beskriva en objektiv verklighet.

Elev: Det här kommer att ta en stund att smälta. Du verkar ifrågasätta mina egna lärare som jag respekterar i högsta grad.

Lärare: Jag talade om för dig, att jag inte känner mig till freds med det här. Inte heller är jag ute efter att diskreditera någon lärare. Låt mig förklara det på det här sättet: Om jag upptäckte en plats på jorden, som ingen annan någonsin varit på och gjorde en karta över den där upptäckten med latitud och longitud-angivelser, då skulle jag kunna förklara för var och en som kan läsa en karta hur de skulle kunna hitta till samma plats. Jag skulle också, baserat på min tidigare erfarenhet, kunna leda folk dit.

Varför finns det då inga kartor över de inre världarna? Och innan du svarar, betänk att även om det finns kartor, så överensstämmer de inte sinsemellan, varken skalmässigt eller måttmässigt och beskriver alltså inte samma inre geografi.

Elev: Jag håller med om, att det finns beskrivningar som är orimliga och oförenliga vad gäller uppbyggnaden av multiuniversum, men det behöver ju inte nödvändigtvis innebära att de inte existerar.

Lärare: Jag antyder inte att de inte existerar. Det finns bara ingen karta! Det finns inga kartritare i de världarna, därför de här världarnas omfång är oändligt. Hur gör du kartor över Första Källans oändligheter? Med papper och penna? Hur reducerar du vår gemensamme Skapares extraordinära vision till ord och metoder?

Elev: Säger du, att allt detta är helt omöjligt – denna önskan att uppleva mitt väsens inre dimensioner?

Lärare: De bästa lärarna ger utrymme för möjligheten, men samtidigt betraktar de aldrig detta som något de saknar i sina egna liv. Fascinationen över fenomen har hos dem ersatts med ett samtycke till, att den mänskliga andens *verkliga* kvalitéer lyser igenom i deras ansiktsuttryck, i deras ord och handlingar, och att den gör detta med sin unika personlighet intakt.

Elev: Hur kan då medvetandet utvecklas, om varje generation inte lär ut något nytt om de inre världarna,? Eller ännu värre, bara lägger mer förvirring till vår kunskap om hur de här världarna fungerar inom vårt medvetande?

Lärare: Som jag sa förut, bron, eller medvetandet i det här fallet, är byggd. Det medvetandet kan inte utvecklas, förbättras eller utökas. Det är ett mångfasetterat medvetande, som ligger lika långt bortom mänsklig förståelse som universums gränser ligger bortom jordens. Uppskattningen och förståelsen för det här medvetandet är det som behöver utvecklas, - och att använda denna uppskattning som en källa till vägledning och inspiration är det som behöver läras ut.

Elev: Det är precis hit jag vill komma. Det är precis det som jag vill lära ut, men om jag inte har någon upplevelse av det här super-medvetandet, hur kan jag då hjälpa andra att utveckla sin uppskattning?

Lärare: Du har bett om hjälp med att uppleva något som inte går att uppleva, i stället för att välja att säga till universum vad det är som du vill uppskatta..

Elev: Jag förstår inte.

Lärare: Universum svarar på dina *direktiv*, inte på dina frågor, förhoppningar eller böner. Om du väljer att bestämma din framtid genom att *tala om* för universum vad det är du begär att få uppleva och uppskatta, och håller fast vid dessa tankar med styrka och uthållighet, så kommer universum – på grund av sin egen konstruktion – att svara i enlighet med detta. Om du däremot ställer frågor och ber om svar, kommer universum att svara med dödstystnad eftersom du inte har gett det riktning.

Elev: Det här är den medskapande processen som du talar om. Jag förstår principerna i den, men hur hänger detta ihop med min önskan att vidga min förståelse för medvetandet och lära ut den förståelsen till andra?

Lärare: En önskan är inte ett direktiv. Bara att önska att uppnå något engagerar inte universum, - det engagerar din personliga kraft och använder din vilja till att uppnå ett mål. Att be, så som det ursprungligen var avsett, innehöll två kompletterande syften: Att visa för universum att individen hade gjort sitt val vad gäller sin framtid och att uttrycka tacksamhet till universum för dess osvikliga stöd.

Elev: Men tanke på vad du har sagt förutsätter jag, att det inte verkar särskilt förnuftigt att ge direktiv till universum, att jag vill att det ger mig en personlig upplevelse av Helhetens Navigatör?

Lärare: Du kan ge vilket direktiv du än väljer. Universum känner sig inte förpliktigt att ge svar, det bara gör det. Genom ditt val känner universum dig. Genom den här enkla handlingen är du avslöjad och genom den här intimiteten kommer universum att svara med samma mynt och själv avslöja sig.

Om du ger direktiv till universum att ge dig upplevelsen av Helhetens Navigatör, kommer det att ge dig den upplevelsen. Men du kommer inte att ha någon medveten uppfattning om detta, därför att, som jag sa tidigare, egenfrekvensen hos Helhetens Navigatör är inte förnimbar för de mänskliga sinnen. Det finns ingen metod med vilken man kan fånga den upplevelsen – sinnet är som en kamera, men kameran saknar film (the mind is like a camera, but the senses – the film – are not present).

Elev: Så universum svarar i enlighet med direktivet, men jag tror inte det lyssnade, därför att jag inte uppfattar upplevelsen?

Lärare: Ja, detta händer ofta med direktiv som gäller högre dimensioner och det kan uppfattas som något i stil med uraktlåtenhet. Den här situationen kan skapa förargelse och en olustig känsla av att universum inte bryr sig eller till och med inte fungerar, trots det faktum att de flesta individer tror att felet är deras eget – åtminstone medvetet. Men, dold under det medvetna sinnet lurar känslan att universum är likgiltigt eller, ännu värre, att det avsiktligt inte svarar.

Elev: Hur ger jag direktiv till universum? Är det en kraftfull befallning?

Lärare: Varje individ skapar själv sin visdoms väg. Således måste man själv prioritera och skapa strukturen på sin egen väg, Man kan ta hjälp av lärare och böcker och liknande, men vägen skapar du själv, oavsett de yttre omständigheterna, t.ex. som att passa in i religiösa sammanhang. När du väl förstått det här och det blivit en del av ditt inre, blir detta den grund utifrån vilken du agerar. Detta är ens andliga ansvar och första steget på vägen som medskapare med universum.

Det andra steget på den här vägen är att prioritera ordningsföljden inom uppdraget (the informed assignment of priority). Det finns en ordningsföljd inom alla direktiv – en händelsekedja som leder till uppdragets slutliga mål.

Elev: Kan du vara vänlig att förklara hur det här tillämpas på andlig insikt?

Lärare: När du har som mål att förstå din identitet – inte bara som mänsklig varelse utan också som ett andligt fragment av Första Källan, måste du bryta ner ditt mål i delmål, i delblock, och se ordningsföljden i processen. Bakom denna ordningsföljd finns det flöde, som stöder en snabb förändring och anpassning. När du väl har definierat processen ger du direktiv till universum att svara på planen, genom den enkla och ihärdiga handlingen att definiera planen och, mycket viktigt, att omdefiniera den. Du måste ständigt vara medveten om att universum ”tjuvlyssnar” på dina planer. Som ett direkt svar på sina observationer, ändrar det och arrangerar om i ditt material och i din känslomässiga, mentala och andliga miljö. Det här gör det utan att ta hänsyn till det du skulle kalla ”vara värd det”. Det gör det, därför att det är dess natur.

Elev: Vad händer om min plan är helt galen eller missuppfattad?

Lärare: Du kommer med största sannolikhet att bli frustrerad eller otillfredsställd av de händelser som inträffar.

Elev: Kan du ge ett exempel?

Lärare: Om någon planerar att börja sin lärarkarriär innan de har avslutat sina studier och har tillräckliga kunskaper och universum svarar med att ge dem elever, ”förevisar” de kanske sina missuppfattningar i dem de undervisar. Det här är ganska vanligt bland så kallade lärare inom de andliga konsterna.

Elev: Men det du talade tidigare om att definiera sin plan och ordningsföljden i den, om du verkligen gör det grundligt och ordentligt, undviker du då inte en dåligt skapad plan?

Lärare: Universum bevakar troget varje förändring och känslomässig koppling gentemot ditt mål. Konsten att undvika en dåligt skapad plan ligger till största delen i att upptäcka sin äkta, genuina röst – utsorterad bland de tusentals röster som har influerat dig – och att tillåta den här rösten att fastställa och ge direktiv till hur du skall nalkas din gudomlighet. Det är den här rösten och bedömningen och insikten som ligger bakom den, som placerar dig och bevarar dig i universums trygga säkerhet.

Elev: Men det finns så många fler insiktsfulla än jag. Varför skulle jag lyssna på min egen röst och inte på mina lärares?

Lärare: Lyssnar du på dina lärare eller jämför du deras ord med det, som ger genklang med det du känner är sant?

Elev: Om jag skall vara uppriktig så jämför jag orden med min egen känsla för vad som är sant.

Lärare: Så du lyssnar redan till din egen röst?

Elev: På sätt och vis, antar jag. Men jag använder min röst som en måttstock. Jag värderar mina lärares ord med min intuition eller...eller något liknande. Jag försöker inte härleda tanken eller idén, - jag helt enkelt värderar den.

Lärare: Och varför gör du detta? Varför tilldelar du dig själv den mindre rollen att mäta och analysera i stället för att skapa och uppfinna.?

Elev: Därför att jag är oerfaren och saknar kunskap.

Lärare: Men du medgav nyss, att du har erfarenhet av att utvärdera substansen i direktiven till dig – att du kan uppfatta sanningshalten och värdet i ett direktiv, i en princip eller i ett förslag.

Elev: Ja, men det är en sak att ha kunskapen och att vara skicklig i att utvärdera, och en helt annan sak att ha förmågan att finna eller förnimma den sanna kunskapen inom sig själv.

Lärare: Varför?

Elev: Jag är inte säker på att jag vet hur jag ska förklara det här.

Lärare: Den kunskap som kommer att transformera dig härrör från din personliga erfarenhet av två grundläggande fenomen: Ljus- och Ljud-vibrationerna från Första Källan.

Elev: Precis, och sättet på hur man skall uppnå den här erfarenhetsmässiga kunskapen om Ljuset och Ljudet kräver instruktioner från experter– instruktioner av en typ som bara de högsta andliga ledarna kan förmedla.

Lärare: Värdesätter du medvetandets transformation? Är det något du har gett direktiv till Universum att förmedla eller väntar du på att en lärare skall ta dig i handen och leda dig till Ljuset och Ljudet? Men andra ord, väntar du på att utvärdera instruktionerna från en mänsklig varelse eller ger du direktiv till Universum att förmedla den upplevelsen?

Elev: Jag kom hit, till det här ashramet, för att lära mig hur jag skall kunna uppleva Första Källans Ljus och Ljud, så att jag kan föra den kunskapen vidare till andra.

Lärare: Så du väntar på en mänsklig varelse?

Elev: Kanske är det på det sättet Universum reagerar på mina direktiv, genom att ge mig lärare som kan visa mig vägen.

Lärare: Universum och du *är* läraren. Tillsammans utgör ni den aktiva, orubbliga, outtröttliga, oupphörliga, eftersökta vägen, som kan förmedla den direkta upplevelsen. Eller också kan du vänta på att Universum sänder dig en budbärare i mänsklig form som är mindre aktiv, direkt, energisk, förstående och uthållig – om det är ditt val...ditt direktiv.

Elev: Så du säger till mig att bli en mer aktiv partner med Universum.

Lärare: Lägg till ansvar och acceptans till din kapacitet som partner till Universum och du har tolkat mina instruktioner riktigt.

Elev: Men min känsla är att du antyder, att lärare inte har någon roll i den här processen. Är det sant?

Lärare: Var och en på ditt livs stig har en roll att spela – inklusive lärare. Universum kommer att ordna så att de rätta orden, de rädda ljuden, det rätta ljuset, den rätta innebörden träder fram på ditt livs väg. Och de här sakerna kommer genom naturen, människor, djur, teknologi och deras kombinationer. Men processen, Universum och du, är oskiljbar när den får direktiv på rätt sätt.

Elev: Så den verkliga kunskapen är att veta hur man ger direktiv till Universum?

Lärare: Det är den enda relation du kommer att ha som är mottaglig för effekten från dina tankar och ditt hjärtas uttryck. Du kan ge det direktiv och det kommer att ge respons.

Elev: Vad är nyckeln till att ge direktiv till Universum?

Lärare: Att känna sig förenad och i harmoni med Universum. Att verkligen känna att Universum flyter genom dig och skapar den livsväg som du går på. Att lita på livets väg, att veta att den är en gemensam skapelse mellan dig och Universum och att visa denna tilltro i små som stora handlingar. Om vi antar att alla dessa grundförutsättningar är på plats, då är det i stort sett bara att sätta ord på det högsta möjliga uttrycket från ditt djupaste hjärta.

Elev: Hur gör jag för att nå dit?

Lärare: Du lyssnar på din äkta, genuina röst. Du tillåter den att träda fram, att vara mystisk, paradoxal, gränslös och glädjefull. När du ger den här delen av dig möjlighet att uttrycka sig, så kommer den att sätta ord på ditt hjärtas och din själs innersta längtan. Det är denna längtan som Universum är mest intonad till att höra och ge respons på.

Elev: Men ger inte Universum också respons på våra tankar och böner?

Lärare: Det finns de som kommer att tala om för dig, att du kan be Universum om överflöd, hälsa, bra relationer, nytt jobb och vad helst ditt sinne önskar, och att det kommer att ge respons på dina önskningar. Men Universum förhåller sig neutralt till din materiella status i formvärldarna. Hur framgångsrik du är såsom mänsklig varelse – med människors mått mätt – angår inte Universum. Det är något som angår det socialt tränade sinnet och egot.

Elev: Men det finns praktiska konsekvenser genom det här partnerskapet med Universum, eller hur?

Lärare: Om dina högsta strävanden från den djupaste delen inom dig har stöd från Universum, är det mer troligt att du har framgång i ditt sökande efter materiell välgång och de rätta relationerna – för de två hör ihop, eller hur?

Elev: Ja.

Lärare: Emellertid är det de med makt som skapar systemet inom formvärldarna, och det är den makten som dikterar hur välgång skall definieras. Universum engagerar sig inte i de här sakerna, det är människor i maktposition som definierar dessa saker, och Universum är inte intonat till det här.

Elev: Så de två vägarna är inte förenliga?

Lärare: Vilka två vägar tänker du på?

Elev: En begäran om mänskligt välstånd och praktisk överlevnad, och strävandena från mitt högre jag.

Lärare: Det finns inget oförenligt innebyggt i detta. Det är helt enkelt en fråga om var du lägger ditt fokus och hur du definierar välstånd, de rätta relationerna, framgång, och så vidare. Om du försöker styra in Universum mot mänsklig framgång och materiellt välstånd, skall du veta att Universum är neutralt när det gäller de här angelägenheterna och att du faktiskt sänder din begäran till det Genetiska Sinnet, inte till Universum. Du kanske får lite stöd från det Genetiska Sinnet och från psykiska influenser inom detta, men generellt kan det stödet inte mäta sig med det tidstroga systemet, som består av övning, uthållighet, skapande, utveckling och tålmod.

Elev: Jag tror jag förstår dina råd. Tack så mycket.

Lärare: Du är alltid välkommen.